

- **YEMİNİN KONUSU**
- **YEMİNİN YAPILIŞ USULÜ**

ÖZETİ Yasanın 225'nci maddesine göre, yeminin konusunu, davanın çözümü bakımından önem taşıyan, çekişmeli olan ve kişinin kendisinden kaynaklanan vakıalar teşkil eder. Bir kimsenin bir hususu bilmesi onun kendisinden kaynaklanan vakıa sayılır.

Tarafların üzerinde serbestçe tasarruf edemeyeceği vakıalar, bir işlemin geçerliliği için, kanunen iki tarafın irade açıklamalarının yeterli görülmediği hâller ve yemin edecek kimsenin namus ve onurunu etkileyecek veya onu ceza soruşturması ya da kovuşturması ile karşı karşıya bırakacak konular yemin konusu olamaz (6100 sayılı Yasa Md. 226).

Uyuşmazlık konusu vakıanın ispatı için yeminden başka delili olduğunu beyan etmiş olan taraf da yemin teklif edebilir. Yemin teklif olunan kimse, yemini edaya hazır olduğunu bildirdikten sonra, diğer taraf teklifinden vazgeçerek başka bir delile dayanamaz ve yeni bir delil de gösteremez. Yemin teklif edilen kimse, duruşmada bizzat hazır bulunmadığı takdirde, kendisine yemin için bir davetiye çıkarılır. Yemin davetiyesine, yemine konu hususlar hakkında sorulacak sorular ile geçerli bir özürlü olmaksızın yemin için tayin olunan gün ve saatte mahkemeye bizzat gelmediği veya gelip de yemini iade etmediği yahut yemini eda etmekten kaçındığı takdirde, yemin konusu vakıaları ikrar etmiş sayılacağı yazılır. (6100 sayılı Yasa Md. 227-228).

Yemin için davet edilen kimse, tayin edilen gün ve saatte mahkemede geçerli bir özürlü olmaksızın bizzat hazır bulunmaz yahut hazır bulunup da yemini iade etmez ya da yemini eda etmekten kaçınırsa yemin konusu vakıaları ikrar etmiş sayılır. Kendisine yemin iade olunan kimse, yemin etmekten kaçınırsa yemin konusu vakıa ispat edilememiş sayılır.

Yeminin konusunu oluşturan vakıa, her iki tarafın değil, yalnızca kendisine yemin teklif edilen tarafın şahsından kaynaklanıyorsa yemin iade edilemez

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen hükmün, Yargıtayca incelenmesi davalı vekili tarafından istenilmekle, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dosya incelendi, gereği görüldü:

1-Dosyadaki yazılara, hükmün Dairemizce de benimsenmiş bulunan yasal ve hukuksal gerekçeleriyle dayandığı maddi delillere ve özellikle dosyada dinlenen tanıkların beyanı dikkate alındığında, davalının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazlarının reddine,

2-Davacı vekili, davacının davalıya ait işyerinde 15.05.2010 tarihinde şoför olarak çalışmaya başladığını, 27.10.2011 tarihinde iş akdinin davalı tarafça haksız olarak feshedildiğini, davacının asgari ücretle çalıştığını, işçilik alacaklarının ödenmediğini iddia ederek, kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, fazla çalışma, ulusal bayram ve genel tatil ve yıllık ücretli izin alacaklarının ödetilmesine karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı vekili, davacının davalının kardeşi olduğunu, davalıya ait şehir içi halk otobüsünde şoför olarak çalıştığını, ancak otobüsten elde ettiği geliri davalıya vermediğini, hatta otobüsü de davalıya vermediği için Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunduğunu, suç duyurusundan sonra ancak

otobüsünü alabildiğini, davacının otobüsü hor kullandığını, bakımlarını yaptırmadığını, bu nedenlerle iş akdinin haklı nedenle feshedildiğini belirterek, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Taraflar arasında ücretin ödenip ödenmediği hususunda uyuşmazlık bulunmaktadır.

Hukuk yargılamasında ispat araçlarından olan “Yemin” 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 225 ve devamı maddelerinde düzenlenmiştir.

Yasanın 225'nci maddesine göre, yeminin konusunu, davanın çözümü bakımından önem taşıyan, çekişmeli olan ve kişinin kendisinden kaynaklanan vakıalar teşkil eder. Bir kimsenin bir hususu bilmesi onun kendisinden kaynaklanan vakıa sayılır.

Tarafların üzerinde serbestçe tasarruf edemeyeceği vakıalar, bir işlemin geçerliliği için, kanunen iki tarafın irade açıklamalarının yeterli görülmediği hâller ve yemin edecek kimsenin namus ve onurunu etkileyecek veya onu ceza soruşturması ya da kovuşturması ile karşı karşıya bırakacak konular yemin konusu olamaz (6100 sayılı Yasa Md. 226).

Uyuşmazlık konusu vakıanın ispatı için yeminden başka delili olduğunu beyan etmiş olan taraf da yemin teklif edebilir. Yemin teklif olunan kimse, yemini edaya hazır olduğunu bildirdikten sonra, diğer taraf teklifinden vazgeçerek başka bir delile dayanamaz ve yeni bir delil de gösteremez. Yemin teklif edilen kimse, duruşmada bizzat hazır bulunmadığı takdirde, kendisine yemin için bir davetiye çıkarılır. Yemin davetiyesine, yemine konu hususlar hakkında sorulacak sorular ile geçerli bir özürlü olmaksızın yemin için tayin olunan gün ve saatte mahkemeye bizzat gelmediği veya gelip de yemini iade etmediği yahut yemini eda etmekten kaçındığı takdirde, yemin konusu vakıaları ikrar etmiş sayılacağı yazılır. (6100 sayılı Yasa Md. 227-228).

Yemin için davet edilen kimse, tayin edilen gün ve saatte mahkemede geçerli bir özürlü olmaksızın bizzat hazır bulunmaz yahut hazır bulunup da yemini iade etmez ya da yemini eda etmekten kaçınırsa yemin konusu vakıaları ikrar etmiş sayılır. Kendisine yemin iade olunan kimse, yemin etmekten kaçınırsa yemin konusu vakıa ispat edilememiş sayılır.

Yeminin konusunu oluşturan vakıa, her iki tarafın değil, yalnızca kendisine yemin teklif edilen tarafın şahsından kaynaklanıyorsa yemin iade edilemez

Somut olayda, Mahkeme tarafından davacının iddia ettiği dönemlere ait ücretinin ödendiğini davalının ispat edememesi, dava dilekçesinde ve duruşmada yemin deliline dayanmaması, hakimin de resen yemin teklif etme yetkisinin bulunmaması nedeni ile talep gibi karar verilmiş ise de, davalı vekili delil listesinde öteden beri yerleşik uygulamaya göre “sair delil ibaresi” yazmak sureti ile yemin deliline de dayandığından, davalı tarafa yemin teklif etme hakkı olduğu hatırlatılmalı, davalı tarafın yemin teklif etme hakkını kullanmak istemesi halinde gerekli usuli işlemler yapılmalı ve sonucuna göre karar verilmelidir. Yazılı gerekçe ile talebin kabulü doğru olmamıştır.

O halde davalı vekilinin bu yöne ilişkin temyiz itirazı kabul edilmeli ve karar bozulmalıdır.

SONUÇ:Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı nedenle BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde davalıya iadesine, 15.07.2013 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.